

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Sd/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7016200721
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Bystrianská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7016200721.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, ako správny súd, sudkyňou JUDr. Danou Bystrianskou v právnej veci navrhovateľa B.. C. Q., U.. XX.XX.XXXX, F. R. L. Č.. XX, XXX XX E.E. D., proti odporcovi Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8 - 10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. 460 611 7180 0 zo dňa 1. júna 2016, takto

rozhodol:

I. Podľa § 250q ods. 3 O. s. p. rozhodnutie žalovaného zo dňa 1. júna 2016 č. 460 611 7180 0 potvrdzuje.

II. Účastníkom konania náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom na preskúmanie vo veciach sociálnych, podaným na Krajský súd v Košice dňa 28. júna 2016 sa navrhovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia odporcu - Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava / správny orgán prvého stupňa/ č. 460 611 7180 0 zo dňa 1. júna 2016. Neformálnou žiadosťou zo dňa 30. augusta 2013 navrhovateľ žiadal o prepočítanie starobného dôchodku z dôvodu a s poukazom na dobu trvania jeho služobného pomeru. Správny orgán prvého stupňa zamietol jeho žiadosť zo dňa 30. augusta 2013 o prepočítanie dôchodku, konajúc podľa § 142 ods. 4 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb o sociálnom zabezpečení v znení zák. č 306/ /1991 Zb. a § 252 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona 721/2004 Z.z.

2. Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutie uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp .zn. 5 Sd/22/2014 -25 zo dňa 22. marca 2006 bolo zrušené jeho rozhodnutie č. 460611718 - 0 z 31. decembra 2013, ktorým zamietol žiadosť navrhovateľa z 30. augusta 2013 o prepočítanie starobného dôchodku. Napadnuté rozhodnutie správny orgán zdôvodnil nedostatkom vecnej príslušnosti s poukazom na to, že nárok žalobcu na starobný dôchodok vznikol dňa 11. júna 2001, ktorý priznala Sociálna poisťovňa rozhodnutím zo dňa 18. júna 2008 podľa § 65 zákona o sociálnom poistení. Krajský súd v konaní rozsudkom sp. zn. 5 Sd/22/2014 dňa 22.3.2016 pôvodné rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 31. 12. 2013 o žiadosti zo dňa 30. 8.2013 na prepočítanie starobného dôchodku zrušil, pretože Sociálna poisťovňa neuviedla, že už rozhodovala o starobnom dôchodku na základe žiadosti navrhovateľa spísanej 18. 6.2018 a starobný dôchodok mu bol priznaný od 11. 6. 2008 v posudzovanom konaní o prepočítanie starobného dôchodku.

3. Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava konštatovala, že zistila z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 16. augusta 2013, že žalobcovi bol od 11. októbra 2019 priznaný výsluhový príspevok, podľa § 210 a § 211 ods. 1 písm. d) zákona č. 73/1988 Z. z. zákona o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru justičnej a väzenskej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, ktorý sa považuje od 1. júla 2002 za výsluhový dôchodok.

Ďalej uviedla, že podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na vznik nároku na výsluhový príspevok, neskôr považovaný za výsluhový dôchodok bola zhodnotená vojenská služba od 1. 9. 1969 do 31. 8. 1970 v II. kategórii funkcií, doba služobného pomeru od 1. augusta 1974 do 31. mája 1978 v II. kategórii funkcií služby a od 1. 6. 1978 do 30. septembra 1999 doba služby v I. pracovnej kategórii. V odôvodnení konštatovala, že navrhovateľ získal najmenej 25 rokov zamestnania v služobnom pomere, ktorý trvá 20 rokov so zaradením do prvej kategórie funkcií, preto mu vznikol nárok na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení a to dosiahnutím veku 55 rokov./pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona o sociálnom zabezpečení vojakov a policajtov/. Poukázala na § 259 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z dôchodkového zabezpečenia, ktoré vznikli pred 1.1. 2004, o ktorých nebolo do tohto dňa rozhodnuté sa rozhodne podľa predpisov účinných do 1. 1. 2004.

4. Uviedla, že podľa § 142 ods. 4 písm. b/) zákona o sociálnom zabezpečení o dávke príslušníkov Policajného zboru rozhoduje odbor sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Poukázala na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach v rokoch 2011- 2015, v ktorých vyslovila nepríslušnosť Sociálnej poisťovne na rozhodovanie o starobných dôchodkoch, na ktorý vznikol nárok policajtovi pred 1.1.2004, pretože na rozhodnutie je príslušný orgán podľa § 142 ods. 4 zákona o sociálnom zabezpečení - odbor sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Záverom žalovaná odkázala na zákon o sociálnom zabezpečení, ktorý vylučuje možnosť ďalšieho vzniku nároku na ten istý dôchodok a postúpila žiadosť žalobcu Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

5. V návrhu na preskúmanie navrhovateľ naopak uviedol, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, ktoré napáda, neakceptuje rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. marca 2016, podľa ktorého nespĺnila záväzný právny názor vyjadrený v zrušujúcom rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Sd 22/2014-25 zo dňa 22. 3. 2016. Konštatoval, že rozhodnutie bolo výsledkom jeho žaloby proti pôvodnému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne zo dňa 31. decembra 2013, kedy jeho žiadosť o priznanie starobného dôchodku bola zamietnutá, z tých istých dôvodov pre vyslovenie nepríslušnosti Sociálnej poisťovne rozhodovať o starobnom dôchodku žalobcu a vec postúpila Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky. Podľa navrhovateľa je rozhodnutie nezákonné, pretože Sociálna poisťovňa rozhodovala o jeho žiadosti doručenej 30. 8. 2013 za účinnosti zákona o sociálnom poistení. Má za to, že je komplexne vyriešená otázka príslušnosti správneho orgánu konať o veciach sociálneho zabezpečenia u tých občanov, ktorí vykonávali a vykonávajú štátnu službu v Zbore národnej bezpečnosti alebo v Policajnom zbore. Konštatoval, že § 143a zákona 328/2002 Z. z. od 1. 7. 2002 je nepoužiteľné na vojakov a policajtov pokiaľ ide o aplikáciu § 130-145 zákona o sociálnom zabezpečení a § 157-160 a § 167 a 174 vyhlášky č. 149/1988 Federálneho Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky. Preto o jeho žiadosti má rozhodnúť Sociálna poisťovňa, pretože i pre sociálne zabezpečenie policajtov a profesionálnych vojakov všeobecná úprava sociálneho poistenia upravuje vznik nároku na starobný dôchodok. Uviedol, že výsluhový príspevok a výsluhový dôchodok nie sú totožné a neplnia totožnú funkciu ako dôchodok starobný, kde sa nevyžaduje dovŕšenie veku potrebného na vznik nároku na starobný dôchodok. Dôvodí, že jeho ujma spočíva v tom, že Sociálna poisťovňa pri priznaní jeho starobného dôchodku dňa 4. 7. 2008 mu hodnotila 20 rokov a 5 mesiacov. Uviedol, že vo výsluhovom príspevku mu bola zhodnotená doba 26 rokov a 60 dní. Právne názory žalobcu teda vychádzajú z tvrdenia, že o jeho veci je príslušná rozhodnúť Sociálna poisťovňa a to práve s poukazom na to, že jeho žiadosť bola podaná v čase, keď už ustanovenie § 143 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. vylučovalo použitie § 130-§142 a § 157-§160 zákona o sociálnom zabezpečení. Žalobca uvádza, že sa dožaduje prepočtov svojho starobného dôchodku, ktorý mu bol priznaný, ale nebola mu za hodnotené skutočná doba výkonu jeho služby a opakuje, že na výsluhový príspevok mu bola zhodnotená doba 26 rokov a 6 mesiacov, kým starobný dôchodok vychádza z dosiahnutej a zhodnutej doby 20 rokov, v čom spočíva podstata jeho žiadosti o prepočet starobného dôchodku.

6. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že sociálna poisťovňa - ústredie 4. júla 2008 priznala navrhovateľovi podľa zákona o sociálnom poistení od 11. 6. 2008 starobný dôchodok v sume 5.946,- Sk, ktorý neskôr podľa opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky zvýšila o príslušné percento od 1. 7. 2008 na sumu 6.244 Sk /o jeho veci starobného dôchodku vydala rozhodnutie/.

7. Odporca vo vyjadrení zo dňa 9. 9. 2016 doručenej žalobe uviedol: že na žiadosť navrhovateľa nie je možné prepočítať výšku starobného dôchodku. Sociálna poisťovňa zopakovala, že žalobcovi

bol priznaný od 1. októbra 1999 výsluhový príspevok, ktorý sa od 1. 7. 2002 považuje za výsluhový dôchodok. Podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky mu bola doba vojenskej služby doba služobného pomeru a doba služby v prvej pracovnej kategórii od 1. 6. 1978 do 30. 9. 1999. Vo vyjadrení konštatovala, že dosiahol 25 rokov zamestnania z tohto 20 rokov v prvej kategórii funkcií a vznikol mu nárok na starobný dôchodok dovŕšením veku 55 rokov podľa zákona o sociálnom zabezpečení. Sociálna poisťovňa pokračovala s poukazom na § 259 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého konania o nároku na dávky aj ich výplatu z dôchodkového zabezpečenia, ktoré vznikli pred 1. 1. 2004, o ktorých nebolo do tohto dňa rozhodnuté sa rozhodujú podľa predpisov účinných pred 1. 1. 2004 a príslušný rozhodnúť je odbor sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (§ 142 ods. 4 písm. e) zákona č. 100/1988 Z. z.. Poukázala na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa tejto sa vylučuje možnosť ďalšieho vzniku nároku na ten istý druh dôchodku a argumentuje, že navrhovateľovi bol priznaný starobný dôchodok za 20 rokov jeho činnosti v prvej pracovnej kategórii, za situácie, kedy dosiahol 55 rokov a nemôže mu byť priznaný starobný dôchodok podľa kritérií všeobecnej právnej úpravy, podľa ktorých sa mohla započítať celá doba trvania jeho služobného pomeru, ktorá podľa navrhovateľa je 25 a nie 20 rokov a súčasne odkázala na informáciu, že požiadala Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky odbor sociálneho zabezpečenia o urýchlené vybavenie veci a oznámenie stanoviska k otázke príslušnosti rozhodovať o žiadosti žalobcu.

8. Sociálna poisťovňa dňa 26. 9. 2016 písomne oznámila konajúcemu súdu, že rozhodnutím zo dňa 7. septembra 2016 odňala žalobcovi starobný dôchodok podľa § 65, § 112 ods. 2 a ods. 6 zákona o sociálnom poistení odo dňa 14. 10. 2016. Citovala § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení upravujúceho podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok a to 15 rokov poistenia a dosiahnutie dôchodkového veku, ustanovenie § 21 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení a zopakovala, že už mu bol priznaný výsluhový príspevok, v ktorom boli zarátané doby vojenskej služby a služobného pomeru v druhej pracovnej kategórii a doba služby prvej pracovnej kategórii od 1. 6. 1978 do 30. 9. 1999. Navrhovateľ získal dôchodok v 55 roku veku od 11. júna 2001 a započítalo sa mu 20 rokov za prvú kategóriu zamestnania a konštatovala, že po vzniku nároku na starobný dôchodok nebol nepretržite zamestnaný do 31. 12. 2003, preto podľa § 132 zákona o sociálnom zabezpečení je príslušný o jeho starobnom dôchodku rozhodnúť Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (s poukazom aj na ustanovenie § 142 ods. 4 zákona o sociálnom zabezpečení. Poukázala na ustanovenie § 112 ods. 2 a ods. 6 zákona o sociálnom poistení, podľa ktorých sa dávka odníme, ak zanikol nárok na dávku, alebo ak sa zistí, že sa dávka priznala neprávom, odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie za ktoré sa dávka už vyplatila, preto dávka bola odňatá žalobcovi od 14. 10. 2016. V odôvodnení citovala ustanovenia § 21 ods. 4 zákona o sociálnom a § 132 a § 14 ods. 4 zákona o sociálnom zabezpečení a uviedla, že žalobca vykonával službu viac ako 20 rokov v prvej kategórii, dôchodkový vek dosiahol dovŕšením 55 roku veku a od 11. júna 2001 do vzniku nároku na starobný dôchodok nebol nepretržite zamestnaný do 31. 12. 2003, preto o jeho nároku na starobný dôchodok je príslušný rozhodnúť odbor sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

9. Žalobca podal odvolanie proti označenému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne zo dňa 7. 9. 2016. Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne po nadobudnutí účinnosti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok dňom 1. 7. 2016 zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu žalovanej zo dňa 7. septembra 2016, o odňatí starobného a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne a odňatí starobného dôchodku žalobcovi rozhodnutím zo dňa 7. 9. 2016. Poukázal na vznik nárokov počas doby trvania nároku na starobný dôchodok, vzniknutých pred 1. 1. 2004 a uviedol, že do tejto doby rozhodnutie nebolo vydané. Zhrnul, že v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR je kompetentný o nárokoch žalobcov rozhodnúť Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Okrem citovaných právnych úprav (§ 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, § 132 zákona o sociálnom zabezpečení, § 259 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, § 124 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z., § 142 ods. 4 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení) konštatoval, že Sociálna poisťovňa nie je kompetentná rozhodnúť o priznaní starobného dôchodku odkazujúc na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

10. Na tomto mieste správny súd pripomína že preskúmaná vec súvisí s konaním vedeným na tunajšom súde pod sp. zn. 7S/5/2017 zo dňa 22. 6. 2018. Krajský súd v Košiciach žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, v konaní o preskúmaní rozhodnutia GR Sociálnej poisťovne zo dňa 15.12.2016, ktorý v odvolacom konaní potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie zo dňa 7. 9. 2016 o odňatí starobného dôchodku žalobcovi od 14. 10. 2016.

11. V prejednávanej veci krajský súd na základe súhlasu oboch účastníkov konania konal a bez pojednávania zo súhlasom účastníkov konania vyhlásil verejne rozsudok.

12. Od 1. 7. 2016, vstúpil do účinnosti zákona č. 162/2015 Z. z. správny súdny poriadok.

13. Podľa § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. podľa tretej hlavy piatej časti OSP konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

14. Podľa § 293dp ods. 1 zákona č. 125/2016 Z. z. konanie o opravnom prostriedku podanom pred 1.7. 2016 sa dokončí podľa predpisov účinných do 30. 6. 2016.

15. Podľa § 293da ods. 2 zákona č. 125/2016 Z. z. opravný prostriedok podaný pred 1. 7. 2016, ktorý bol podaný v súlade s predpismi účinnými v čase vydania rozhodnutia a bol doručený súdu alebo ústrediu od 30. júna 2016 sa považuje za odvolanie podľa zákona účinného od 1. 7. 2016 podané včas.

16. V prejednávanej veci sa vedie konanie o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporcu, ktoré bolo na tunajší súd doručené 28. 6. 2016 a týka sa rozhodnutia žalovanej vydané 1. 6. 2016.

17. Podľa § 2 zak. č 125/2016/(1) Rozhodnutie orgánu verejnej správy, proti ktorému bol pred 1. júlom 2016 prípustný opravný prostriedok podľa § 250l až 250sa Občianskeho súdneho poriadku, je po 1. júli 2016 možné preskúmať správnou žalobou v rozsahu a za podmienok daných Správnym súdnym poriadkom.

18. Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 555/2007 Z. z. poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

19. Podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 721/2004 Z. z. v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z dôchodkového zabezpečenia, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004 a o ktorých nebolo do tohto dňa rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004.

20. Podľa § 142 ods. 4 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. o dávke dôchodkového zabezpečenia vojaka z povolania rozhoduje odbor sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

21. Podľa § 114 ods. 1, 2 zákona č. 100/1988 Zb. orgánmi sociálneho zabezpečenia sú Federálne ministerstvo práce a sociálnych vecí a ďalšie štátne orgány určené zákonmi národných rád. Ak ide o sociálne zabezpečenie vojakov z povolania, príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a príslušníkov zborov nápravnej výchovy, sú orgánmi sociálneho zabezpečenia ministerstvá národnej obrany a vnútra, ministerstvá vnútra a životného prostredia a spravodlivosti republík a orgány uvedené v § 142. O sociálnom zabezpečení príslušníkov Policajného zboru a Železničnej polície rozhodujú príslušné orgány Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

22. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodne o sociálnom zabezpečení policajtov teda aj o nároku na starobný dôchodok, nie je v danom prípade ustanovením § 143a bodu 1 zákona č. 328/2002 Z. z. dotknutá, keďže navrhovateľ nebol od vzniku nároku na starobný dôchodok nepretržite zamestnaný k 31. decembru 2003 ako to predpokladá ustanovenie § 261 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

23. V súlade s § 67 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov má navrhovateľ možnosť za obdobie dôchodkového poistenia získané po 31. decembri 2003 podľa zákona č. 461/2003 Z. z. požiadať o zvýšenie už priznaného dôchodku, ktorého suma bola určená podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, útvare sociálneho poistenia, ktorý dôchodok vypláca. Výsluhový dôchodok v tomto prípade zvýši Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po prevedení poistného na starobné poistenie od Sociálnej poisťovne na žiadosť Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

24. Súd uzatvára, že rozhodnúť o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb. v spojení s § 259 ods. 1 a § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. je daná právomoc príslušného orgánu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z dôvodov uvedených v tomto rozsudku.

25. V konaní ide o návrh na preskúmanie rozhodnutia žalobkyne zo dňa 1. 6. 2016, vydaného pred 1.7.2016 v ktorom návrh na preskúmanie bol podaný 28. 6. 2016, teda pred 1.7.2016. V posudzovanej veci súd postupoval podľa § 293dp ods. 1 zákona 125/2016 Z.z , podľa ktorého konanie o opravnom prostriedku začaté pred 1. 7. 2016 sa dokončí podľa predpisov účinných do 30. júna 2016.

26. Krajský súd v Košiciach sp. zn. 2Sd/ 47 /2016 dňa 10. februára 2020 prerušil konanie do skončenia konania o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 S/ 5 2017 zo dňa 22. 6. 2018. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 2Sd 47/2016 dňa 10. decembra 2020 rozhodol o pokračovaní v konaní. V odôvodnení konštatoval že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 9Sk/36/2018 zo dňa 27. 5. 2020 rozhodol o kasačnej sťažnosti proti označenému rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S/ 5 2017 zo dňa 22. 6. 2018 a zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach tak, že rozhodnutie žalovanej zo dňa 15. decembra 2016 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

27. Predmetom preskúmania v tomto konaní je napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 1. 6. 2016, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o prepočítanie jeho starobného dôchodku. Bolo zistené, že bol evidovaný na Úrade práce a poberal podporu v nezamestnanosti od 1. 10. 1999 do 30. 6. 2000. bol tak evidovaný aj v čase dovŕšenia dôchodkového veku /55 rokov/ dňa 11. 6. 2001, na úrade práce a bol poberateľom podpory v nezamestnanosti odo dňa 1. 10. 1999 do dňa 30. 6. 2000. Po 30. 6. 2000 do 18. 2. 2022 nepoberal dávku v nezamestnanosti a nebol zamestnaný. Odo dňa 18.2.2002 do 31. 12. 2003 bol zamestnaný, ako to uvádza v odôvodnení odporca.

28. Správny súd pripomína, že otázka, či je Sociálna poisťovňa príslušná rozhodnúť o nároku účastníka konania na starobný dôchodok nebola doposiaľ meritórne rozhodnutá. Známe je že, Sociálna poisťovňa postúpila žiadosť o priznanie starobného dôchodku navrhovateľa zo dňa 18. júna 2008 listom zo dňa 7. septembra 2016 príslušnému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky spolu s napadnutým rozhodnutím č. 460 611 7180 0 zo dňa 07. septembra 2016, ktorým mu odňala starobný dôchodok počnúc od 14. októbra 2016. V napádanom rozhodnutí odporkyne z 1. 7. 2016 táto uvádza, že vo výsluhovom dôchodku bola žalobcovi zhodnotená doba-ZVS od 1.9.1969 do 31.8.1970 v II. kategórii funkcií - doba sl. pomeru od 1.8.1974 do 31.5.1978 v II. kategórii funkcií - doba služby od 1.6.1978 do 30.9.1999 v I. kategórii funkcií. Následne jeho status bol ako je uvedené v bode 20 tohto rozsudku.

29. Z obsahu súdneho spisu tiež vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Sd 47/2016 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky na dotaz Krajského súdu dňa 20. apríla 2022 uviedlo, že žiadosť o prepočítanie starobného dôchodku, podaná navrhovateľom Sociálnej poisťovni ústredie dňa 18. 6. 2008 z dôvodu vecnej príslušnosti bola postúpená Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky už v súvislosti s konaním o odňatí starobného dôchodku. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky súčasne oznámilo, že v konaní o zvýšení výsluhového príspevku konanie prerušilo, podľa § 67 ods. 4 zákona 328/2002 Z. z na základe zaužívanej praxe do doby, kým mu Sociálna poisťovňa ústredie doručí právoplatné rozhodnutie o ukončení súdneho konania o odňatí starobného dôchodku pre potreby rozhodnutia o dávke pre žalobcu.

30. Žalobca nesúhlasil, že žalovaná nie je kompetentná rozhodovať o priznaní jeho starobného dôchodku, a to s poukazom na skutočnosť, že hneď po skončení služobného pomeru bol žalobca evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, a to počnúc 1.10.1999 do 18.2.2002. Uviedol, že ako uchádzač o zamestnanie bol dôchodkovo poistený a v súlade s ust. § 9 zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov a § 255 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. sa mu doba evidencie uchádzača o zamestnanie započítava za stanovených podmienok ako náhradná doba dôchodkového poistenia. Žalobca má za to, že vzhľadom na vyššie uvedené sa na neho vzťahuje ust. § 261 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z., lebo s prihliadnutím na skutočnosť, že bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a následne bol zamestnaný k 31.12.2003 a nepoberal starobný dôchodok, výsluhový príspevok bol priznávaný na základe iných princípov ako starobný dôchodok, splnil podmienky pre použitie citovaného ustanovenia.

31. Z obsahu odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sk/36/2018 zo dňa 27. mája 2020 pre potreby rozhodovania v tomto konaní je podstatný pre právne posúdenie záver, že žalobca bol od 1. októbra 1999 do 18. 2. 2002 evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný a bol

tak evidovaný aj v čase dovŕšenia dôchodkového veku /55 rokov/ dňa 11. 6. 2001. Na úrade práce bol evidovaný a bol poberateľom podpory v nezamestnanosti odo dňa 1. 10. 1999 len do dňa 30. 6. 2000. Po 30. 6. 2000 do 18. 2. 2022 nepoberal dávku v nezamestnanosti a nebol zamestnaný. Napokon odo dňa 18.2.2002 do 31. 12. 2003 bol zamestnaný. Odporca doposiaľ o tom, či prizná žalobcovi starobný dôchodok nerozhodol, po skončení označeného konania./v súvislosti s bodom 21 tohto rozsudku/.

32. Krajský súd konštatuje, že v ďalšom je potrebné pripomenúť, že podľa osobného listu dôchodkového poistenia, ktorý žalovaná doručila žalobcovi v prílohe rozhodnutia zo dňa 30.09.2008 sa vyказuje, že žalobca bol ďalej zamestnaný a bolo zistené, že bol evidovaný na Úrade práce a poberal podporu v nezamestnanosti od 1. 10. 1999 do 30. 6. 2000 a bol tak evidovaný aj v čase dovŕšenia dôchodkového veku /55 rokov/ dňa 11. 6. 2001 na úrade práce, bol poberateľom podpory v nezamestnanosti odo dňa 1. 10. 1999 do dňa 30. 6. 2000. Po 30. 6. 2000 do 18. 2. 2022 nepoberal dávku v nezamestnanosti a nebol zamestnaný. Odo dňa 18.2.2002 do 31. 12. 2003 bol zamestnaný do 31.12.2003. Otázka pôsobnosti a príslušnosti Sociálnej poisťovne je aktuálna na posúdenie aj v tomto konaní. Sociálna poisťovňa, po ukončení konania vydaním rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. /36/2018 zo dňa 27. mája 2020 v konaní o odňatí starobného dôchodku žalobcovi zostala pasívna s odkazom, že vec postúpila Ministerstvu vnútra SR, dňa 18. 6. 2008 z dôvodu uvádzanej vecnej príslušnosti v súvislosti s konaním o odňatí starobného dôchodku.

33. Správny súd poukazuje na to, že z rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPC-34.377/5-S-99 zo dňa 5. novembra 1999 vyplýva, že žalobcovi bol podľa § 210 a § 211 ods. 1 písm. d) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov priznaný výsluhový príspevok od 1. októbra 1999. Podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-34377-19/2013-VZ zo dňa 25. novembra 2013, na určenie sumy výsluhového príspevku bola žalobcovi zhodnotená doba základnej vojenskej služby od 1. septembra 1969 do 31. augusta 1970 v II. kategórii funkcií, doba služobného pomeru od 1. augusta 1974 do 31. mája 1978 v II. kategórii funkcií a doby služby od 1. júna 1978 do 30. septembra 1999 v I. kategórii funkcií.

34. Odporca v preskúvanom rozhodnutí uviedol, že žalobca získal najmenej 25 rokov zamestnania v služobnom pomere a vykonával najmenej 20 rokov služby zaradenú do I. kategórie funkcií, vznikol mu nárok na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. dovŕšením 55 rokov veku dňa 11. júna 2001, t.j. pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov. Rozhodnúť o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb. v spojení s § 259 ods. 1 a § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. je tak daná právomoc príslušného orgánu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

35. Správny súd poukazuje na STANOVISKO 1/2020, správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. júna 2020, sp. zn. Snj 24/2020, k zjednoteniu rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR a všeobecných súdov k pôsobnosti orgánov na administratívne konanie o žiadosti profesionálnych vojakov o starobný dôchodok po nadobudnutí účinnosti zákona č. 114/1998 Z.z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov a zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov:

36. Sociálna poisťovňa, ústredie, má od 1. mája 1998 pôsobnosť na vykonanie administratívneho konania o žiadosti vojaka o priznanie starobného dôchodku, ak vojak splnil podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 132 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a jeho zamestnanie (§ 8 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov) trvalo od vzniku nároku na starobný dôchodok nepretržite ku dňu nadobudnutia účinnosti zákona č. 114/1998 Z.z. o sociálnom zabezpečení vojakov (1. mája 1998/.

37. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že sťažovateľovi bol od 01.10.1999 podľa § 119 a 120 zákona č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru priznaný príspevok za službu a týmto dňom bol uvoľnený zo služobného pomeru. Po tomto dni bol od 01.10.1999 do 18.02.2002 evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný vrátane, v čase dovŕšenia dôchodkového veku 55 rokov dňa 11.06.2001 a podporu v nezamestnanosti poberal od 01.10.1999 do 30.06.2000 (NÚP Levice, č.j. 2124/2002/SPT, zo dňa 14.03.2002). Následne bol od 18.02.2002 do 31.12.2003

(a ďalej)zamestnaný u Slovenskej správy ciest (osobný list dôchodkového poistenia pripojený k rozhodnutiu žalovanej z 30.9.2008).

38. Preto o nároku na starobný dôchodok poistenca, ktorému bol priznaný príspevok za službu alebo výsluhový príspevok, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok podľa § 132 a nasl. ustanovení zákona č. 100/1988 Zb., je príslušný rozhodnúť orgán uvedený v § 142 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 306/1991 Zb. a nie Sociálna poisťovňa, keďže navrhovateľ ako poistenec po vzniku nároku nebol nepretržite zamestnaný do 31.12.2003.“, (v prípade policajtov do 30.06.2002, t.j. pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 328/2002 Z.z.).

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky už tiež konštatoval aj to, že príslušnosť rozhodnúť o nároku na starobný dôchodok upravená v § 142 zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov nie je dotknutá ani právnou úpravou uvedenou v § 143a zákona č. 328/2002 Z. z. v znení zákona č. 447/2002 Z. z., ako je zhora uvedené.

40. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky v prílohe podania z 01.02.2018 (č.l. 34 a nasl. spisu) predložilo správne súdu fotokópie spisového materiálu týkajúceho sa žiadosti žalobcu o priznanie starobného dôchodku, ktorú podal na Sociálnej poisťovni, ústredie Bratislava. Už v podaní z 01.02.2018 Ministerstvo vnútra SR zároveň uviedlo, že „vzhľadom na to, že menovaný proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie o odňatí starobného dôchodku podal žalobu za účelom preskúmania jeho zákonnosti, bola v súlade s § 84 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. predĺžená lehota na rozhodnutie o žiadosti, ktorú menovaný podal o priznanie starobného dôchodku na Sociálnej poisťovni, a to do doby právoplatného skončenia súdneho preskúmania tohto rozhodnutia.

41. Vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu správnych orgánov oboch stupňov, krajský súd predovšetkým konštatuje, že medzi účastníkmi konania nie je sporným to, že žalobca získal najmenej 25 rokov zamestnania v služobnom pomere a pritom vykonával najmenej 20 rokov služby zaradenej do I. kategórie funkcií, čím mu vznikol nárok na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. dovŕšením 55. roku veku dňa 11.06.2001, t.j. pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov. Z osobného listu dôchodkového poistenia žalobcu, ako aj z ďalších listín obsiahnutých v administratívnom spise Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava ale vyplýva, že žalobca nebol po vzniku nároku na starobný dôchodok (od 11.06.2001) nepretržite zamestnaný do 31.12.2003.

42. Zo zhora uvedeného vyplýva, že o nároku na starobný dôchodok poistenca, vrátane jeho úpravy resp. prepočtu ktorý bol priznaný príspevok za službu alebo výsluhový príspevok, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok podľa § 132 a nasl. ustanovení zákona č. 100/1988 Zb., je príslušný rozhodnúť orgán uvedený v § 142 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 306/1991 Zb. a nie Sociálna poisťovňa, ak poistenec po vzniku nároku /11. 6. 2001/ nebol nepretržite zamestnaný do 31.12.2003.“, (v prípade policajtov do 30.06.2002, t.j., pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 328/2002 Z.z.).

43. Správny súd uzatvára, že navrhovateľ bol vedený na úrade práce do 30.6.2000, o ktorej dobe možno konštatovať, že je náhradnou dobou pre účely sociálneho zabezpečenia zamestnaný. Následne od 30. 6. 2000 do 18. 2. 2002, nebol zamestnaný, ani vedený na úrade práce. Zamestnaný bol až od 18.02.2002 do 31.12.2003 (a ďalej) u zamestnávateľa Slovenská správa ciest (osobný list dôchodkového poistenia pripojený k rozhodnutiu žalovanej z 30.9.2008). Preto navrhovateľ nespĺnil podmienku nepretržitého zamestnania a podľa § 142 ods. 4 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. o dávkach dôchodkového zabezpečenia /aj navrhovateľa/ rozhoduje, orgán príslušného ministerstva, t. j. Ministerstvo vnútra SR.

44. Podľa § 250q (3) OSP veta prvá o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

45. Vychádzajúc z hore uvedených skutkových a právnych dôvodov súd postupom podľa § 250q ods. 3 O. s. p. krajský súd potvrdil navrhovateľom napadnuté rozhodnutie odporcu o zamietnutí jeho žiadosti o úpravu jeho starobného dôchodku zo dňa 1. júna 2016 č. 460 611 7180 0, ako zákonné.

46. Krajský súd účastníkom nepriznal náhradu trov konania, pretože navrhovateľ v konaní nebol úspešný a u správneho orgánu nevznikli právne podmienky pre priznanie náhrady trov konania podľa § 142 OSP, a contrario.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.